

гословски училища, гдѣто бѣ ся напоилъ отъ источницы-те на западна-та църква, отъ която обаче бѣ ся отречлъ. Въ Константинополь покаяся отъ това отреченіе, прійде къ Латински-те калугеры у Бей-олу, пригарна пакъ изново Паписмъ-атъ, и извѣсти предъ три-те посланници Францускій, Австрійскій и Венеціанскій, тайны работы весма важны. Сирѣчь, Перво какъ въ записа, въ кой-то ся доказва че Моаметъ отиде въ Витлеемъ, и като намѣри тамъ Грецы-те, запале една свѣщъ на честь Иисуса Хріста, самый онъ Архідіаконъ изглади писана-та рѣчь *На с а р а* (хрістіянинъ) и на мѣсто-то ѳ написа рѣчь-та *р у м и* (Грекъ), Второ, какъ турско-то рукописаніе, кое-то свидѣтельствува, че Султанъ Селимъ бѣше упростилъ Св. Мѣста на Греческій Патріархъ, когато завоева Іерусалимъ, бѣ притворено и то, и найпаче самъ той (Архид.) отъ безвниманіе бѣ писалъ Теоланъ, имя-то патріархово на онова время. Третіе, какъ Кюяось или софраджія-та, прельстенъ отъ Грецы-те чрезъ 2500. скуды, бѣше представилъ фермана да ся подпише на единъ часъ, въ кой-то Султанъ-атъ, барзаше да излѣзе отъ Сарая, и да възсѣдне на коня, та не има време да пригледа хубавѣ вписаны-те работы.

Тыя като разумѣха, дума Г. Боре, посланницы-те, обвѣстиха исповѣданіе-то Архідіаконъ Григоріево на Великія Везиринъ, и по